

אסתר גולן מספרת על הרקע לפעילותה כאשת עדות בגרמניה

המעורבות שלי כיום בפעילות בין-דתית מושתתת במידה רבה על ההיסטוריה הפרטית שלי, חיי בגרמניה ומה שקרה בשואה, אז נספו ההורים שלי. לקח לי בערך שלושים שנה לפני שהצלחתי לחזור לגרמניה ומה שגיליתי - בסופו של דבר, ב-88', כלומר חמישים שנה אחרי ליל הבדולח, כשהזמינו אותי לבתי הספר – הבנתי שהם ידעו שהם הרגו שישה מליון יהודים, אבל לא היה להם מושג מי היו היהודים האלו. אז בסופו של דבר לימדתי הרבה יותר על יהדות מאשר על השואה. זה גרם לי להבין שבגלל שהם לא הכירו אותם [את היהודים], היה הרבה יותר קל יחסית להרוג אותם, וכשהם תפסו מה הם עשו וניסו לגלות מי הם היו, כבר לא היה שם אף אחד לספר להם. אבל הם כן התחילו להתעניין ביהדות. אז במשך חמש עשרה שנה הגעתי לכל מיני בתי ספר ואוניברסיטאות לנסות ולהסביר מי אני. כל זה לקח יותר משישים וחמש שנה.

מתוך [ראיון שנתנה אסתר גולן לאתר "Just Vision", מבעד לעדשה](#)